

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 130/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чије пуномоћник Драгана Јовановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Крајиновић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ надлежност Вишег суда у Новом Саду за поступање у овом предмету.

Образложење

Тужилца АА из ..., поднела је предлог за одређивање мере заштите од насиља у породици против туженог ББ.

Виши суд у Београду је доставио Врховном касационом суду захтев за делегацију надлежности, наводећи да је исти поднет од стране туженог ББ уз жалбу, коју је изјавио против решења Другог основног суда у Београду П2 1850/16 од 09.11.2019. године, дана 21.01.2020. године, те да је и раније Врховни касациони суд у парници у којој су учествовале исте странке донео решење Р 66/2016 дана 16.06.2016. године којим је одредио надлежност Вишег суда у Новом Саду за поступање у предмету П 55/16 са разлога што је овде тужилца запослена у Вишем суду у Београду, као Виши суд у Београду предложио је делегацију другог суда у смислу члана 62. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. и 8. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да се ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Ставом 8. истог члана прописано је да захтев односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе у другостепеном поступку под условима из става првог овог члана. Према ставу 7. истог члана о захтеву надлежног

суда првог степена из става првог овог члана одлучује веће највећег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни касациони суд у конкретном случају је утврдио да је захтев за делегацију основан, јер разлози изнети у захтеву представљају оправдани разлог за делегацију другом суду (тужиља је запослена у суду као судијски помоћник пред којим се води поступак) због чега је сходно одредио други стварно надлежан суд.

Наиме, чињеница да је тужиља запослена у суду у коме се води поступак у коме је она тужиља, представља оправдан разлога за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**